



**УХВАЛА
ДРУГОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хабібুলліна Вадима Монеv'яровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини другої статті 361 Кодексу адміністративного судочинства України

Київ
30 липня 2025 року
№ 87-2(I)/2025

Справа № 3-133/2025(262/25)

Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України у складі:

Гришук Оксани Вікторівни – головуєчого,
Петришина Олександра Віталійовича,
Совгирі Ольги Володимирівни – доповідача,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хабібулліна Вадима Монеv'яровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини другої статті 361 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Совгирю О.В. та дослідивши матеріали справи, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а:

1. Хабібуллін В.М. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність статтям 8, 43, 55, 64 Конституції України (конституційність) пункт 1 частини другої статті 361 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з яким підставою для перегляду судового рішення за нововиявленими обставинами є „істотні

для справи обставини, що не були встановлені судом та не були і не могли бути відомі особі, яка звертається із заявою, на час розгляду справи“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

Закарпатський окружний адміністративний суд рішенням від 1 грудня 2023 року, залишеним без змін постановою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 7 лютого 2024 року, відмовив Хабібулліну В.М. у задоволенні позову до Кваліфікаційно-дисциплінарної комісії адвокатури Закарпатської області (далі – Комісія) про визнання протиправними та скасування рішень Комісії „Про порушення дисциплінарної справи щодо адвоката“ від 8 червня 2023 року, „Про притягнення до дисциплінарної відповідальності адвоката Хабібулліна В.М.“ від 21 червня 2023 року.

Хабібуллін В.М. звернувся до суду із заявою про перегляд за нововиявленими обставинами рішення Закарпатського окружного адміністративного суду від 1 грудня 2023 року, посилаючись на Парламентське дослідження щодо актуальних проблем правових засад організації і діяльності адвокатури в Україні та адвокатського самоврядування, гарантованих державою, підготовлене Дослідницькою службою Верховної Ради України (далі – Парламентське дослідження). У Парламентському дослідженні зазначено, що рішення Ради адвокатів України „Про затвердження роз’яснення щодо інституціонального континуїтету Національної асоціації адвокатів України та організаційних форм адвокатського самоврядування“ від 21 вересня 2020 року № 69, згідно з яким органи адвокатського самоврядування та їх члени продовжують виконувати свої повноваження до початку діяльності новосформованих органів адвокатського самоврядування та обрання їх нових членів, суперечить окремим положенням Закону України „Про адвокатуру та адвокатську діяльність“.

Закарпатський окружний адміністративний суд ухвалою від 27 лютого 2025 року, залишеною без змін постановою Восьмого апеляційного адміністративного суду від 8 квітня 2025 року, відмовив у задоволенні заяви

Хабібулліна В.М. про перегляд за нововиявленими обставинами рішення Закарпатського окружного адміністративного суду від 1 грудня 2023 року.

Верховний Суд у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду постановою від 5 травня 2025 року відмовив у відкритті касаційного провадження, зазначивши, що: обставину щодо повноважень членів Комісії у зв'язку зі впливом п'ятирічного строку, на який вони були обрані, не можна вважати нововиявленою відповідно до пункту 1 частини другої статті 361 Кодексу, оскільки на час розгляду справи по суті ця обставина вже була відома Хабібулліну В.М., досліджувалася судами, тому не може бути підставою для перегляду рішення суду за нововиявленими обставинами; Парламентське дослідження – неофіційний документ, який є результатом тематичного наукового дослідження і містить суб'єктивне бачення виконавців, а тому не створює будь-яких юридичних наслідків та не має доказового значення.

Хабібуллін В.М. стверджує, що оспорювані положення Кодексу передбачають, що нововиявлені обставини не могли бути відомі особі, і позбавляють можливості виправити ситуацію, коли такі обставини не були враховані через процесуальну бездіяльність або помилку суду. На думку автора клопотання, це призводить до порушення його конституційних прав на працю, судовий захист, суперечить принципу верховенства права, а також статті 64 Конституції України.

3. Вирішуючи питання про відкриття конституційного провадження у справі, Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55); конституційна скарга має містити обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини,

на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункт 6 частини другої статті 55); конституційна скарга є прийнятною за умов її відповідності вимогам, передбаченим, зокрема, статтею 55 цього закону (абзац перший частини першої статті 77).

3.1. Хабібুলлін В.М. просить перевірити пункт 1 частини другої статті 361 Кодексу на відповідність статтям 8, 43, 55, 64 Конституції України, проте зміст статей 43, 55, 64 Основного Закону України наводить частково. Вказане свідчить про те, що автор клопотання не визначив конкретних положень Конституції України, на відповідність яким просить перевірити оспорювані положення Кодексу, чим не дотримав вимог пункту 5 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

3.2. Зі змісту конституційної скарги вбачається, що Хабібুলлін В.М. фактично висловлює незгоду із законодавчим регулюванням підстав перегляду судових рішень за нововиявленими обставинами та застосуванням судами оспорюваних положень Кодексу, що не є обґрунтуванням тверджень щодо їх неконституційності в розумінні пункту 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що правозастосовна діяльність полягає в індивідуалізації правових норм щодо конкретних суб'єктів і конкретних випадків, тобто в установленні фактичних обставин справи і підборі юридичних норм, які відповідають цим обставинам; пошук та аналіз таких норм для їх застосування до конкретного випадку є складовими правозастосування і не належить до повноважень Конституційного Суду України [ухвали Конституційного Суду України від 31 березня 2010 року № 15-у/2010, від 3 липня 2014 року № 73-у/2014, від 24 лютого 2016 року № 14-у/2016, Ухвала Другого сенату Конституційного Суду України від 20 листопада 2019 року № 70-у(II)/2019].

Отже, суб'єкт права на конституційну скаргу не дотримав вимог пунктів 5, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження

у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 83, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Друга колегія суддів Першого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Хабібулліна Вадима Монеv'яровича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 1 частини другої статті 361 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала є остаточною.



**ДРУГА КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ПЕРШОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**